

Capitulare

Mirimirela

Când cu privirile mă tulburi
În zorii zilei despletite
Se mișcă apele în volburi
Și-n noi, cuvinte nerostite.

Zac încă patimi amorțite
În umbra stelelor apuse
Și mângâieri stau ne-mpărțite
Le-am împărți, da-s suprapuse.

De nicăieri se-apeacă-o geană
Ce-ntunecă pe loc simțirea
Se lasă noaptea. Ce vicleană !
Când tu îți lași în jos, privirea.